

ХАУЪРД ЛЪВКРАФТ АЗАТОТ

Превод от английски: Деница Минчева, —

chitanka.info

Когато годините натежаха на света и нищо вече не можеше да учуди хората; когато сиви градове издигнаха високо в задимените небеса своите мрачни и грозни кули, в чиято сянка никой не би могъл дори да мечтае за цъфтящите поляни на пролетта; когато познанието разголи земята, лишавайки я от нейната мантия на красотата и поетите спряха да възпяват безумните призраци с помътнели и вгълбени очи; когато всичко това отмина и детинските мечти се стопиха окончателно, именно тогава един мъж се изплъзна от живота и се отправи на едно приключение там, където се бяха преселили всички мечтания от света.

Малко е писано за името и обиталището на този човек, защото те принадлежат само на трезвия свят и изобщо за тях се знае малко. Достатъчно е да се каже, че мъжът живееше в град с високи стени, където властваше един ялов сумрак; че всеки негов ден преминаваше в непосилен труд сред сенки и хаос; че вечер се прибираше в една стая, от която не се разкриваше гледка към открити поля и дъбрави, а към мрачен вътрешен двор, от където в него се вираха в тъпо отчаяние други прозорци. Действително, виждаха се само стени и прозорци, но понякога, ако се наведеше силно напред, човек можеше да съзерцава малките преминаващи звезди. И, понеже един мечтател, един любознателен човек лесно може да бъде доведен до лудост от монотонните стени и прозорци, обитателят на онази стая нощ след нощ се навеждаше навън и се вираше нагоре, опитвайки се да долови частица от онези неща, които лежат отвъд будния свят и високите градове. След години той започна да нарича бавно носещите се звезди по име, а в тъжните моменти, когато те се изгубваха от погледа му, той ги следваше във въображението си. Докато накрая пред взора му се разкриха тайни видения, за чието съществуване обикновените очи не подозират. И една нощ една огромна пропаст бе запълнена — обитаваните от мечти небеса се протегнаха надолу до прозореца на самотния наблюдател, за да се слоят със задушния въздух в стаята му и да го превърнат в част от приказното вълшебство.

В стаята се втурнаха буйни потоци от виолетов среднощен блясък и златен прах, огнени вихрушки, зародили се в най-далечния край на вселената и наситени аромати отвъд този свят. Пред него се разливаха океани то опиянение, осветени от слънца, които човешките очи може никога да не видят и в чиито водовъртежи бяха скрити изумителни делфини и нимфи от самите дълбини на забравата.

Смълчана безкрайност се уви около мечтателя и го понесе нежно без дори да докосва тялото му, което така си и остана — сковано, приведено над самотния прозорец. В продължение на дни, неотбелязани в нито един човешки календар, приливните вълни на далечни планети нежно го носеха, за да се слее с техните кръговрати, а накрая го оставиха, спящ, на зелен бряг, осветен от утринното слънце. Бряг, изпълнен с аромата на лотоси и обкичен с червени (цветове)...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.